

Nr 12.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställningar under Utgifter å driftbudgeten, För flera huvudtitlar gemensamma frågor, jämte i ämnet väckta motioner.

(3:e och 4:e avd.)

I propositionen nr 1 (bilaga 2) ha under Utgifter å driftbudgeten, För flera huvudtitlar gemensamma frågor, till behandling upptagits här nedan under punkterna 1—6 angivna spörsmål (se statsrådsprotokollet över finansärenden för den 3 januari 1947).

1. Avlönings- och omkostnadsanslagen m. m. Beträffande *löneregleringsarbetet* har på grundval av 1946 års principbeslut om allmän lönereglering för befattningshavare i statens tjänst och vid det statsunderstödda skolväsendet (prop. nr 333; r. skr. nr 528) arbetet med löneregleringens vidare utformande fullföljts inom 1945 års lönekommitté, och ett nytt betänkande med förslag till närmare avlöningsbestämmelser är under utarbetande. Efter det erforderlig remissbehandling av betänkandet ägt rum avses definitivt förslag i ämnet skola föreläggas 1947 års riksdag.

I anslutning till den allmänna löneregleringen har det ansetts önskvärt att vidtaga en omreglering av lönerna för statsrådets ledamöter. Detta spörsmål upptages till behandling i det följande under punkten 4.

Såsom ett led i revisionen av den civila tjänsteförteckningen framlägges under samma punkt även förslag angående löneställningen för vissa verksamheter.

I ett den 17 september 1946 avgivet betänkande (SOU 1946: 66) har 1944 års personalutredning framlagt förslag om reglerad befordringsgång för viss biträdes- och amanuenspersonal. Beträffande utredningens förslag och de däröver inhämtade yttrandena lämnas i det följande en redogörelse under punkten 2.

Frågan om löneställningen för viss statsanställd sjukvårds- och ekonomipersonal har närmare utretts av särskilda sakkunniga i ett den 30 september 1946 avgivet betänkande (SOU 1946: 67), vilket varit föremål för remissbehandling. Betänkandet behandlas i förevarande sammanhang under punkten 3.

Försvarets tjänsteförteckningssakkunniga ha i ett den 31 december 1946 avgivet betänkande framlagt förslag rörande revision i vissa delar av de till

militära avlöningsreglementet och militära icke-ordinariereglementet hörande tjänsteförteckningarna m. m. Avsikten är att förslagen efter remissbehandling i erforderlig omfattning skola underställas riksdagens prövning.

Det fast anställda militära manskapets avlöningsförhållanden, vilka icke omfattades av det vid 1946 års riksdag prövade löneförslaget, har varit föremål för översyn genom 1946 års manskapslöneutredning. Avsikten är att underställa även denna fråga riksdagens prövning. Detsamma gäller jämväl frågan om lönereglering för distriktslantmätrarna, vilket spörsmål är föremål för utredning genom 1945 års lantmäteriutredning.

I detta sammanhang behandlas frågan om *löneregleringens inverkan på personalförteckningarna och avlöningsstaterna m. m.*, varvid bland annat lämnas en närmare motivering till de bemyndiganden, som omnämns i utskottets yttrande här nedan. Utskottet får hänvisa till vad i dessa ämnen anförts i statsrådsprotokollet å s. 3—7.

I fråga om *löneregleringens inverkan på anslagsberäkningarna* anges i statsrådsprotokollet den med allmänna löneregleringen sammanhängande nettoökningen av utgifterna på huvudtitlarna till 70 milj. kronor.

I dessa beräkningar ingå icke kostnaderna för löneregleringen vid affärsverken eller det kommunala skolväsendet.

På de olika huvudtitlarna äro upptagna särskilda anslag till sådana barn-tillägg, som — ursprungligen ingående i dyrtidstilläggen — övergångsvis utgå efter den senaste allmänna löneregleringens genomförande. Då frågan om denna förmåns bibehållande blir beroende på prövning i samband med den fortsatta behandlingen av löneregleringsärendet, ha barn-tilläggsanslagen upptagits i riksstatsförslaget med endast beräknade belopp. På vissa specialbudgeter förekomma dessutom särskilda anslagsposter till barn-tillägg. Då dessa endast uppgå till obetydliga belopp, ha de fått kvarstå i staterna, utan att utbrytning av respektive anslag ägt rum.

I fråga om *nya befattningar m. m.* har på det hela taget en stark återhållsamhet ansetts nödvändig. Det framhålles, att i fråga om inrättande och lönegradsplacering av befattningar i de högre biträdesgraderna särskild hänsyn tagits till att en revision av tjänsteförteckningen i denna del förestår.

Vidkommande frågan om *arvodereglering* framhålles bland annat att anställningsförhållandena för arvodestagare anses kunna påverkas av det genom 1945 års lönekommitté bedrivna, fortsatta löneregleringsarbetet. En eventuell fullständig omreglering av anställningsförhållandena anses emellertid av olika skäl icke kunna genomföras redan från och med nästa budgetår. Det har därför syntts skäligt att ytterligare en förbättring av egentliga arvoden för det kommande budgetåret företages, så att den förbättring av lönevillkoren som den definitiva löneregleringen ger löntagare utöver det provisoriska lönetillägget får en viss motsvarighet för arvodestagarnas del.

I vilka fall uppräknings av arvoden eller höjning av anslagsposter för möjliggörande av dylik uppräknings är avsedd att äga rum, framgår av redogörelser under vederbörande punkter i de olika huvudtitlarna.

2. Reglering av anställningsförhållandena för viss biträdes- och amanuenspersonal. Under denna rubrik redogöres i statsrådsprotokollet för de förslag, vilka framlagts i 1944 års personalutrednings förenämnda betänkande angående reglerad befordringsgång för viss biträdes- och amanuenspersonal.

Vad beträffar frågan om anställnings- och avlöningsförhållanden för biträdespersonal med skriv- och kontorsgörömål har utredningens prövning begränsats till skriv- och kontorsbiträdesgraderna. De olika verkens personalförteckningar i vad angår de högre biträdesgraderna, alltså närmast kanslibiträdes-, kontorist- och kansliskrivartjänsterna, äro avsedda att bli föremål för översyn genom en särskild sakkunnigutredning.

Den lägsta ordinarie biträdesgraden är för närvarande skrivbiträdestjänst i lönegrad A 2. Personalutredningen har förordat, att lönegraden A 2 avskaffas för biträdestjänster och att 2 lönegraden kommer till användning enbart för icke-ordinarie befattningar. Lönegraden A 4 skall utgöra lägsta ordinarie biträdesgrad. Denna lönegrad har ansetts regelmässigt böra uppnås av varje biträde, i den mån vederbörande uppfyller de för vinnande av ordinarie anställning allmänt gällande förutsättningarna.

Nyantagna biträden böra enligt utredningen principiellt anställas såsom extra tjänstemän (enligt 1945 års lönekommittés terminologi såsom aspiranter). Såsom normal begynnelselönegrad vid nyanställning av biträdespersonal föreslås Ex 2. Den normala väntetiden för erhållande av ordinarie anställning bör icke överstiga 7 år. Sammanfattningsvis kan utredningens förslag till normal befordringsgång för biträdespersonal åskådliggöras på följande sätt:

Ex 2	Eo 2	Eo 4	A 4
1 1/2 år	1 år	4 1/2 år	

Under den av utredningen sålunda förordade befordringsgången har utredningen ansett böra inordnas vissa grupper av statligt anställda biträden, vilka i vissa avseenden skilja sig från övrig biträdespersonal i statstjänst. Hit höra viss statistisk personal samt personal vid länsstyrelserna, landsfiskalskontoren och häradsskrivarkontoren ävensom vissa telefonister.

Beträffande remissyttrandenas innehåll får utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet, s. 18—20.

Departementschefen har i allt väsentligt anslutit sig till personalutredningens förslag och därvid framhållit, att genom dess förverkligande rådande ojämnheter i den ifrågavarande personalens anställnings- och avlöningsförhållanden kunna förväntas bli i huvudsak undanröjda (statsrådsprotokollet s. 20—21).

Vidkommande anställnings- och avlöningsförhållanden för amanuenser m. fl. därmed jämförliga befattningshavare har utredningen var för sig upptagit följande olika amanuensgrupper inom statsförvaltningen.

Administrativa amanuenser inom den centrala statsförvaltningen. Här avses amanuenspersonal i egentlig mening, d. v. s. den icke-ordinarie personal, som inom statsdepartementen (utom utrikesdepartementet) och de centrala ämbetsverken m. fl. myndigheter tages i anspråk för fullgörande av administrativa arbetsuppgifter av skilda slag och som normalt utgör rekryteringspersonal till ordinarie befattningar i 21 lönegraden.

Till en början behandlar utredningen *de tingsmeriterade amanuenserna* och erinrar härvid, att full tingsmeritering numera kräver en tid av $2\frac{1}{2}$ år samt att under hela tiden uppbäres arvode av statsmedel. Arvodet utgår med belopp, motsvarande lön, rörligt tillägg, kristillägg och provisoriskt lönetillägg till extra tjänsteman å I-ort i lönegrad och löneklass Ex 6: 3 för tingsnotarie-aspirant, Ex 10: 7 för tingsnotarie under första och Ex 15: 12 för tingsnotarie under andra året.

Vid övervägande av frågan om den lämpliga löneställningen för de tingsmeriterade amanuenserna har utredningen funnit, att en viss allmän höjning av hela lönenivån är av behovet påkallad, och föreslagit följande befordringsgång:

Tings- tjänstgöring	Ex 17	Eo 18	Eo 20	Eo 21
2 $\frac{1}{2}$ år	1 år	2 år	2 år	

Utredningen framhåller, att dess förslag i det hela innebär avsevärda förbättringar i jämförelse med nuvarande förhållanden. Förutom att enligt förslaget begynnelselönen skulle bli avsevärt högre och pensionsberättigande anställning skulle uppnås inom kortare tid än för närvarande i allmänhet vore fallet, skulle lägsta härvid tillämpliga lönegrad vara Eo 18. Vidare skulle slutlönegraden på amanuensstadiet höjas från nuvarande Eo 18 till Eo 21 eller med tre lönegrader enligt nuvarande löneplan, motsvarande en höjning med två lönegrader enligt den av 1945 års lönekommitté föreslagna, numera av riksdagen godtagna löneplanen.

Då utredningen föreslagit, att lönegraden Eo 21 skulle representera det normala slutsteget å icke-ordinariestadiet för amanuenserna, har utredningen enligt vad densamma framhåller ansett, att vederbörande befattningshavare rimligen borde kunna räkna med att inom skälig tid uppnå en löneställning, som motsvarar de arbetsuppgifter, vilka i slutet av amanuenskarriären i regel fullgöras. Utredningen betonar emellertid, att utredningen icke avsett, att lönegraden Eo 21 skulle komma att framstå såsom en ersättning för lönegraden A 21. Enligt utredningens mening borde man sträva efter inrättande av ordinarie tjänster i A 21 i sådan utsträckning, att — med beaktande av vederbörande verks organisatoriska uppbyggnad — skäliga anspråk på uppnående av det stadium i befordringsgången, som ordinarie anställning representerar, kunna tillgodoses. Utredningen — som enligt sina direktiv icke haft att ingå på frågan om tiden för ordinarieblivandet för annan personal än biträdespersonal — har därför förordat, att i anslutning till genomförandet av utredningens förslag en allmän översyn kommer till stånd av relationen

mellan antalet ordinarie tjänster i 21 lönegraden och antalet icke-ordinarie befattningar inom amanuenskarriären.

I fråga om *icke tingsmeriterade amanuenser* har utredningen föreslagit följande befordringsgång:

Ex 15	Eo 16	Eo 18	Eo 20	Eo 21
1 1/2 år	2 år	2 år	2 år	

Utredningen påpekar, att vad utredningen i fråga om de tingsmeriterade amanuensernas befordringsgång anfört rörande möjligheterna att inom viss tid erhålla befordran till ordinarie tjänst i lönegrad A 21 äger motsvarande tillämpning beträffande de nu omhandlade amanuenserna.

Utredningen upptager härefter till prövning frågan om befordringsgången för *vissa amanuenser med kompetens eller utbildning av speciellt slag* och anför beträffande dem bland annat, att utredningen för sin del anser, att amanuenser, som anställas inom statsförvaltningen efter avlagd akademisk examen och fullgjord praktik av sådant slag, att deras sammanlagda utbildning i det hela kan anses motsvara de tingsmeriterade juristerna, böra i avlönings- och befordringshänseende kunna jämföras med dessa.

Amanuenser i hovrätter och vattendomstolar m. fl. Personalutredningen har med hänsyn till föreliggande särskilda förhållanden ansett sig icke böra förorda någon jämkning i de för amanuenser vid hovrätterna och vattendomstolarna gällande ersättningsgrunderna eller ersättningsförhållandena i övrigt.

Attachéer vid utrikesförvaltningen, e. o. länsnotarier och e. o. länsbokhållare, taxeringsassistenter samt amanuenser vid domkapitlen. Beträffande här ifrågasvarande befattningshavargrupper föreslår utredningen, att desamma inordnas under de för amanuenser i allmänhet förordade befordringsschemata.

Utredningen anmärker emellertid, att för vissa av de här avsedda personalgrupperna ett genomförande av utredningens förslag skulle medföra en mindre försämring i förhållande till vad nu gäller. Frågan om särskilda övergångsanordningar, som kunna erfordras i fråga om de icke tingsmeriterade e. o. länsnotarier och e. o. länsbokhållare, behandlar utredningen i annat sammanhang. Med hänsyn till de avsevärda svårigheter, som för närvarande föreligger för rekrytering av taxeringsassistenttjänsterna, har utredningen icke ansett uteslutet att av marknadsskäl åtminstone tills vidare avsteg får göras från den befordringsgång, som utredningen funnit ligga närmast till hands. I dylikt fall borde enligt utredningens förmenande den för de tingsmeriterade amanuenserna förordade befordringsgången temporärt få utnyttjas.

Landsfogdeassistenter. 1946 års riksdag har i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 209 godkänt ändrade grunder för landsfogdeassistenternas avlöning. Bestämmelser i ämnet ha utfärdats den 28 juni 1946, bland annat genom kungörelse nr 545.

Till aspirant å landsfogdeassistenttjänst må endast antagas den som avlagt för utövande av domarämbete föreskrivna kunskapsprov och under

sammanlagt minst 2 1/2 år tjänstgjort såsom rättsbildat biträde i domsaga eller vid rådhusrätt samt därunder innehaft förordnande att tjänstgöra såsom ordförande i häradsrätt eller ledamot i rådhusrätt. Aspirant undergår praktisk polisutbildning samt provtjänstgöring under sammanlagt omkring 1 år, varefter antagning till extra landsfogdeassistent må ske. Tjänstetiden i sådan egenskap är 2 år.

Befordringsgången för landsfogdeassistenterna kan angivas på följande sätt: Aspirantanställning i Ex 15 i 1 år, därefter Ex 19 i 2 år och sedan befordran till Eo 19 och Eo 22. Någon tid för varaktigheten av befordringsstadiet Eo 19 kan ej angivas, enär befordran till Eo 22 förutsatts skola vinnas av assistent i Eo 19 i den mån befattning inom den högre lönegraden blir ledig.

Övervägande skäl ha synts utredningen tala för att viss jämkning vidtages även i landsfogdeassistenternas befordringsgång, oaktat densamma så nyligen varit föremål för prövning. Härvid har utredningen funnit en reglering enligt de tingsmeriterade amanuensernas schema naturlig, såvitt detsamma avser befordringsgången enligt lönegraderna Ex 17, Eo 18 och Eo 20. Slutstadiet bör emellertid enligt utredningens förmenande i detta fall icke utgöra Eo 21 utan bibehållas vid Eo 22. I detta sammanhang framhåller utredningen, att landsfogdeassistenterna, bland annat med hänsyn till beskaffenheten av sina tjänstställningar och det därmed förenade ansvaret, i viss mån intaga en särställning i förhållande till övriga här avsedda befattningshavare.

Amanuenser vid s. k. lärda verk. För amanuenser vid s. k. lärda verk (arkiv, bibliotek och museer) har Kungl. Maj:t efter beslut av 1944 års riksdag fastställt följande befordringsgång: Provtjänstgöring och amanuensanställning i Ex 17 under sammanlagt 1 år, därefter Eo 18 och efter ytterligare 3 år Eo 20, det sistnämnda under förutsättning att vederbörande avlagt filosofie licentiatexamen. Lägsta normalgraden för ordinarie tjänst är beträffande ifrågavarande personal A 23. I viss utsträckning finnas befordringstjänster jämväl i lönegraden Eo 23.

Personalutredningen har med utgångspunkt från sina förslag beträffande de tingsmeriterade amanuenserna ansett sig icke böra ifrågasätta annan jämkning i det nuvarande befordringsschemat för amanuenserna vid de lärda verken, än att tjänstgöringstiden i Eo 18 bör förkortas från 3 till 2 år. Med hänsyn till det speciella område det här gäller samt till att befordringstjänsterna tillhöra 23 lönegraden, anser sig utredningen icke böra föreslå införande i befordringsschemat av lönegraden Eo 21.

De över personalutredningens förslag hörda myndigheterna och organisationerna ha tillstyrkt eller lämnat utan erinran förslaget att för personal i amanuensställning viss normal befordringsgång tillskapas. I fråga om dennas närmare utformning ha emellertid olika uppfattningar gjort sig gällande. Beträffande den närmare innebörden av de olika yttrandena får utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet, s. 28—30.

Departementschefen har i allt väsentligt anslutit sig till personalutredningens förslag (statsrådsprotokollet s. 30—32).

I statsrådsprotokollet behandlas härefter följande av personalutredningen berörda särskilda frågor, sammanhängande med förslaget om införandet av den reglerade befordringsgången.

Avvikelser från den normala befordringsgången. Utredningen har framhållit, att ett av utredningens förnämsta syftemål varit att såvitt möjligt skapa likformighet i anställnings- och befordringsförhållandena för rekryteringspersonalen vid olika verk och myndigheter. Utredningen understryker emellertid, att den är väl medveten om att den likformighet, vilken den uppställt såsom mål för sitt arbete, icke gärna kan realiseras undantagslöst.

Avsteg i för personalen oförmånlig riktning kunna enligt utredningens uppfattning under vissa betingelser vara befogade. Såsom exempel nämner utredningen, att det bör vara möjligt för ett verk att göra fortsatt befordran för befattningshavare, som visat otillfredsställande arbetsintensitet, beroende av i vad mån ändring till det bättre sker. Frågan härom synes utredningen lämpligen böra bedömas efter ungefär samma riktlinjer, som i avlöningsreglementena uppdragits för tillämpning av reglementenas bestämmelser om uppskov med löneklassuppflyttning.

Utredningen behandlar härefter möjligheterna till avvikelser i höjande riktning från de av utredningen förordade allmänna reglerna för antagning och befordran. Utredningen förutsätter därvid, att dylika avvikelser böra i fråga om dugliga befattningshavare kunna ske genom befordran i förtur till extra ordinarie eller ordinarie befattningar i lönegrader *över* de föreslagna befordringsskalornas högsta lönegrad (för biträden A 4 och för amanuenser Eo 21) liksom också genom befordran i förtur till ledigförklarad ordinarie tjänst inom 4 respektive 21 lönegraden.

Angående möjligheterna i övrigt till avvikelser i höjande riktning anför utredningen, att åt befattningshavare, som förvärvat en särskilt omfattande utbildning av för verkets arbetsområde värdefull art och som därigenom gjort sig skickade att utföra kvalificerat arbete inom visst verk, bör kunna beredas en mot utbildningen och arbetsuppgifternas art svarande förbättrad löneställning och befordringsgång. För ett eller annat verk kan det vidare tänkas, att för hela verket eller för viss avdelning därav genomgående måste ställas så speciella och stora krav på personalens kvalifikationer, att för biträdespersonalen vid sådant verk eller sådan avdelning bör gälla en särskild, förmånligare befordringsgång än den utredningen förutsatt för verk i allmänhet.

Ett högre startläge eller en snabbare befordran bör i vissa fall även kunna motiveras av fluktuationer i löneläget på den allmänna arbetsmarknaden. Detta läge kan stundom vara sådant, att verken i konkurrens med icke-statliga arbetsgivare sakna möjlighet att till de av utredningen föreslagna begynnelselöner vidmakthålla en tillfredsställande rekrytering. I ett dylikt nödläge böra verken ha viss frihet att erbjuda förbättrade lönevillkor. Detta bör dock endast avse begränsade grupper av befattningshavare med speciell utbildning eller särskilda kvalifikationer, beträffande vilka löneläget på den allmänna arbetsmarknaden kan anses särskilt uppdrivet och för vilka en

löneökning på grund av det ringa antalet befattningshavare varken skulle medföra mera kännbara statsfinansiella konsekvenser eller kunna få någon inverkan på den allmänna statliga lönenivån.

Inom utredningen har även diskuterats, huruvida frihet till avvikelser i för personalen förmånlig riktning skulle lämnas verken, när det gäller att — utan att förut angivna fall äro för handen — i allmänhet tillgodose befattningshavare, som i sitt arbete inom verket visat framstående duglighet. Utredningen anser sig icke böra ifrågasätta någon dylik rätt för verken.

Organ för rådgivning m. m. Enligt utredningens mening kommer, därest de förordade befordringsbestämmelserna fastställas för allmän tillämpning, ett särskilt organ att erfordras med uppgift att sammanhålla och i görligaste mån leda verkens praxis angående avsteg från den normala befordringsgången i enhetlig riktning. En dylik sammanhållande uppgift har ansetts kunna på försök anförtros någon redan befintlig statlig institution. För sin del har utredningen ifrågasatt, om icke skyldighet borde föreskrivas för verken att i vissa fall av avsteg från det normala befordringsschemat före besluts fattande inhämta yttrande av allmänna lönenämnden, vars uppfattning i så fall i regel skulle bliva utslagsgivande för verkets beslut i frågan. Beslutanderätten har ansetts böra ligga i vederbörande verks hand.

Förslagets tillämpningsområde. Personalutredningens förslag har avsetts skola i allmänhet äga tillämpning beträffande befattningshavare och myndigheter m. fl. statsinstitutioner, vilka äro underkastade civila avlöningsreglementet eller civila icke-ordinariereglementet, samt i fråga om sådana till försvarsväsendet hörande inrättningar, å vilkas civila befattningshavare militära icke-ordinariereglementet är tillämpligt. Utredningen har icke avsett, att förslaget skulle genomföras vid de statliga krisorganen eller vid sådana verk, som utan att vara krisorgan dock enligt särskild föreskrift följa de för krisorganen gällande avlöningsbestämmelserna. Beträffande åter personal med avlöning ur sakanslag, har hinder i allmänhet icke synts böra möta mot att den för vederbörande personalkategori förordade befordringsgången tillämpas, dock med den begränsning i fråga om biträdespersonal, som följer av att ordinarie tjänster för sådan personal icke förekomma med avlöning ur sakanslag.

Utredningen har förutsatt, att det i ett eller annat verk kan inträffa, att utredningens förslag ej kan tillämpas å hela personalbeståndet inom vederbörande kategori av befattningshavare.

Vad utredningen anfört rörande den inverkan, som tidigare statsanställning i annat verk bör ha i fråga om löneställningen för personal, som skall inordnas i reglerad befordringsgång, har ansetts kunna i huvudsak tillämpas även vid fall av övergång från krisorgan till verk tillhörande den reguljära förvaltningen.

Tillämpning vid ledighet m. m. Beträffande frågan, vilken inverkan åtnjuten tjänstledighet bör få på befattningshavares rätt att efter viss tids förlopp uppflytta till högre stadium inom för honom gällande befordringsgång, har personalutredningen för sin del ansett lämpligt, att i nämnda hänseende

anknytning sker till de i avlöningsreglementena intagna reglerna angående villkor för uppflyttning till högre löneklass.

Under hänvisning till att frågan om deltidarbete i allmän tjänst vid betänkandets avfattande var föremål för utredning av särskilda sakkunniga har utredningen framhållit, att utredningen vid framläggandet av sina förslag tills vidare utgått från att vederbörande befordringgång skall börja tillämpas å viss befattningshavare endast i den mån denne anställs för full tjänstgöring i ett verk eller för sammanlagt full tjänstgöring i mer än ett verk.

Tillsättningsproceduren. Utredningen föreslår, att ordinarie kontorsbiträdestjänster skola ledigförklaras endast i vissa fall. Till ledning härför skulle av Kungl. Maj:t för varje verk fastställas en normalsiffra. Dennas funktion skulle vara att avgöra, huruvida i visst fall ledigförklarande av ordinarie kontorsbiträdestjänst skulle äga rum. Om antalet ordinarie kontorsbiträden inom vederbörande verk kommit att understiga normalsiffran, skulle ledigförklarande alltid ske, medan ledigförklarande icke skulle ske, då antalet dylika biträden inom verket vore lika med eller större än ifrågavarande normalsiffra.

Tillträdande av befattning enligt av utredningen föreslagen befordringgång för biträden och amanuenser har ansetts i allmänhet böra ske vid samma tidpunkter som gälla i fråga om löneklassuppflyttningar, alltså enligt nu gällande avlöningsbestämmelser kvartalsvis.

Personalförteckningarna. Reglerna för anslagsdisposition. Beträffande de modifikationer i proceduren vid fastställande av personalförteckningar och i reglerna för anslagsdispositioner, som utredningen ifrågasatt, får utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet, s. 37—39.

Övergångsanordningar. Utredningen har räknat med att de av utredningen föreslagna anordningarna i huvudsak träda i kraft den 1 juli 1947. Beträffande vissa av utredningen i övrigt uppdragna riktlinjer för övergången till den föreslagna befordringsgången får utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet, s. 39—41.

En redogörelse för remissyttrandenas innehåll beträffande här berörda särskilda frågor återfinnes å s. 41—43 i statsrådsprotokollet.

Departementschefen har i allt väsentligt anslutit sig till utredningens förslag i fråga om undantag från den generella befordringsgången och organ för rådgivning m. m. Frågorna om vilken denna rådgivande institution skall vara samt om densammas organisation och kompetensområde ha emellertid ansetts böra bli va föremål för ytterligare övervägande. Vad angår frågan om de budgettekniska förutsättningarna för genomförandet av automatisk befordringgång har departementschefen med hänsyn till denna frågas samband med andra, av den allmänna löneregleringen beroende budgettekniska spörsmål förklarar sig icke nu beredd att taga slutlig ställning till utredningens förslag (statsrådsprotokollet s. 43—45).

Vad beträffar de med utredningsförslagets genomförande förbundna k o s t n a d e r n a har utredningen verkställt vissa beräkningar till ledning för be-

dömandet av dessa kostnader. Beräkningarna ha karaktären av en på stickprovsundersökning grundad överslagsberäkning. Till grund härför har lagts en jämförelse mellan befattningshavarnas faktiska löneklassplacering vid tiden för uppgiftslämnandet och den löneklassplacering, som vid samma tidpunkt skulle ha varit gällande, om de föreslagna reglerna tillämpats under hela anställningstiden i statstjänst. Vid beräkningarna ha i löneförmånerna inräknats rörligt tillägg, kristillägg och provisoriskt lönetillägg enligt för närvarande gällande bestämmelser.

I fråga om *biträdespersonalen* ger den verkställda uppskattningen till resultat, att den ungefärliga kostnadsökningen för år vid genomförandet av utredningens förslag kan angivas till 800 000 kronor för allmänna civilförvaltningen utom länsstyrelserna och till 300 000 kronor för länsstyrelserna. Beträffande försvarets verk och inrättningar samt de affärsdrivande verken framläggas icke några beräkningar.

Beträffande *amanuenspersonalen* kan den ungefärliga kostnadsökningen för år beräknas till 60 000 kronor vid statsdepartementen, 370 000 kronor vid civila verk i allmänhet, 150 000 kronor vid länsstyrelserna och 80 000 kronor vid försvarets förvaltningsmyndigheter.

I samband med Kungl. Maj:ts här ifrågavarande förslag har utskottet till behandling förehått två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Arrhén* (I: 176) och den andra inom andra kammaren av herr *Kyling* (II: 296), i vilka hemställts, att riksdagen för sin del måtte uttala sig för

att den reglerade befordringsgången utsträckes utöver lönegraden Eo 21 för jurister i förvaltningstjänst,

att slutlönegraden inom den fasta befordringsgångens ram uppnås på kortare tid än vad som avsetts, samt

att avvikelser från befordringsgången i för vederbörande befattningshavare förmånlig riktning kan äga rum även då konkurrens med icke-statlig verksamhet ej föreligger utan befattningshavaren enbart visat framstående duglighet.

I fråga om de skäl, motionärerna anfört till stöd för sina förslag, får utskottet hänvisa till motionen I: 176.

3. Löneställningen för viss statsanställd sjukvårds- och ekonomipersonal, m. m. Under denna rubrik redogöres i statsrådsprotokollet för förenämnda, av 1944 års lönekommitté, avseende sjukvårds- och ekonomipersonal, avgivna betänkande angående löneställningen för viss statsanställd sjukvårds- och ekonomipersonal. Beträffande innebörden av dessa förslag får utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet, s. 46—68.

Av redogörelsen för resultatet av den vid budgetarbetet verkställda granskningen av kommittéförslaget framgår följande. Bottenlöneläget för vård- och ekonomipersonal föreslås fastställt till lönegraden Ce 2 i den av 1945 års lönekommitté föreslagna löneplanen nr 1. Avdelnings- och specialsköterskor upp-

flyttas från 7 till 9 lönegraden och assistentsköterskor och därmed jämställda sköterskor från 5 till 7 lönegraden.

I fråga om sjukvårdspersonalen vid statens sinnessjukhus och statens anstalt för fallandesjuka har för förste uppsyningsman föreslagits oförändrad löneställning. Första föreståndarinnan har ansetts böra uppflyttas till jämställdhet med förste uppsyningsman. Uppsyningsman och föreståndarinnan hava ansetts böra erhålla samma lönegradsplacering. Förslaget innebär uppflyttning en lönegrad för den förstnämnda och fyra lönegrader för den sistnämnda befattningsgruppen. Befattningarna såsom överskötare och översköterska föreslås uppflyttade, den förra från 8 till 9 lönegraden och den senare från 6 till 9 lönegraden. »Nästansvarsarvodet» har ansetts böra bortfalla. I stället föreslås införande av särskilda tjänster såsom förste skötare och första sköterska i 8 respektive 7 lönegraden. De skötare- och sköterskebefattningar, vilkas innehavare icke åtnjuta nyssnämnt arvode, ha ansetts böra uppflyttas en lönegrad.

Pågående personalutredning vid statens skolor tillhörande barna- och ungdomsvården har ansetts icke böra utgöra hinder för uppflyttning av befattningsgruppen för avdelningsköterska vid Lövstahemmet från lönegrad A 8 till lönegrad A 9.

Ordinarie kokerskor i lönegrad A 2 vid sinnessjukhusen föreslås bibehållna vid nuvarande lönegradsplacering.

Föreståndartjänsterna vid statens sjuksköterskeskola och statens distriktsköterskeskola, av kommittén föreslagna till inplacering i lönegrad A 19, ha med hänsyn till vad som ansetts böra gälla beträffande vissa jämförliga befattningar i 19 lönegraden ansetts böra vid överflyttningen till den nya löneplanen nr 1 tillhöra lönegrad A 20.

En sjuksköterskebefattning i lönegrad A 7 vid karolinska sjukhuset föreslås med oförändrad lönegradsplacering omvandlad till befattning såsom badföreståndare.

En utredning angående löneställningen för maskinist- och reparatörspersonal i statens tjänst har ansetts böra igångsättas. I avvaktan på resultatet av denna utredning ifrågasattes ingen ändring av löneställningen för reparatörerna vid karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet.

Trädgårdsmästaren vid serafimerlasarettet föreslås uppflyttad från 7 till 8 lönegraden.

Beträffande de ändringar i lönegradsplacering och tjänstebenämningar i övrigt, som ansetts böra genomföras, får utskottet hänvisa till en vid detta utlåtande fogad tabell. (*Bilaga.*)

I fråga om befattningar, vilka icke ha den karaktären, att frågan om deras placering i lönegrad bör underställas riksdagen för prövning och fastställelse, har en reglering ansetts böra genomföras i huvudsaklig anslutning till kommitténs förslag.

De förordade ändringarna ha ansetts böra genomföras från och med nästa budgetår. Hemställan om införande i personalförteckningarna av ifrågakärande ändringar beträffande ordinarie befattningshavare göres av vederböran-

de departementschef i annat sammanhang. Därvid beröras även i erforderlig omfattning de ändringar beträffande icke-ordinarie befattningar, som sammanhånga med utredningen.

I detta sammanhang har utskottet till behandling förehaft

dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av fröken *Andersson m. fl.* (I: 75) och den andra inom andra kammaren av fröken *Olsson m. fl.* (II: 144), i vilka hemställts, att riksdagen måtte bifalla de förändringar i budgetförslaget gällande avlöning till viss statsanställd sjukvårds- och ekonomipersonal, som framgår av den vid detta utlåtande fogade bilagan,

dels ock två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Anderberg m. fl.* (I: 76) och den andra inom andra kammaren av herr *Olsson* i *Mellerud m. fl.* (II: 141), i vilka hemställts, att riksdagen måtte besluta att avdelningssköterska placeras i lönegrad A 8 i den gamla eller Ca 12 i den nya statliga löneplanen samt att lönerna för övriga sjuksköterskor regleras i anslutning härtill.

I fråga om de skäl, motionärerna anfört till stöd för sina framställningar, får utskottet hänvisa till motionerna I: 75 och I: 76.

4. Vissa andra lönefrågor. Under denna rubrik har till en början behandlats frågan om lönerna för *statsrådets ledamöter*. Sedan den 1 januari 1922 åtnjuta statsrådets ledamöter lön med följande belopp, nämligen statsministern 24 000 kronor jämte lönefyllnad å 6 000 kronor, ministern för utrikes ärendena 30 000 kronor samt övriga statsråd 24 000 kronor. Ministern för utrikes ärendena åtnjuter jämväl förmånen av fri boställslägenhet i utrikesministerhotellet jämte representationsbidrag å 20 000 kronor. Härjämte åtnjuta ledamöterna av statsrådet dyrtidstillägg och kristillägg samt provisoriskt lönetillägg. De sammanlagda löneförmånerna uppgå vid indexläget för fjärde kvartalet 1946 för flertalet statsråd till 28 322 kronor 40 öre för år.

Vid budgetarbetet har ansetts önskvärt, att lönerna till statsrådets ledamöter omregleras i syfte att å desamma i stället för dyrtids- och kristillägg samt provisoriskt lönetillägg skall utgå rörligt tillägg efter samma grunder som enligt den allmänna löne regleringen för statens tjänstemän. Med utgångspunkt från att nuvarande löneläge för statsråden bör i stort sett bibehållas, har lönen för samtliga statsråd utom ministern för utrikes ärendena ansetts böra fastställas till 27 600 kronor för år, vilket belopp kommer att utgå enligt 21 löneklassen å den nya löneplan 2. Å nämnda belopp skulle vid nuvarande indexläge utgå rörligt tillägg efter sex procent med 864 kronor för år, varigenom de sammanlagda förmånerna skulle uppgå till 28 464 kronor för år. Till statsministern bör härutöver utgå lönefyllnad med 6 000 kronor. Lönen till ministern för utrikes ärendena bör fastställas till 33 600 kronor jämte rörligt tillägg, vartill komma boställsförmån och representationsbidrag enligt vad som för närvarande gäller.

Bortsett från bestämmelser i gällande författningar om rörliga tilläggsför-

måner finnas icke några särskilda föreskrifter meddelade i fråga om statsrådets löner. I detta hänseende ifrågasättes icke någon ändring i förevarande sammanhang.

Den förordade omregleringen av lönerna för statsrådets ledamöter föreslås genomförd från och med den 1 juli 1947. Härav föranledda anslagsäskanden framläggas under vederbörande huvudtitlar.

Därjämte har till behandling upptagits frågan om reglering av *vissa verkschefer*slöner. För närvarande tillhöra verkscheferna i allmänhet antingen löneplan B eller löneplan C, beroende på om befattningen tillsättes genom fullmakt eller medelst förordnande för viss tid. Löneläget skiljer sig därigenom att förordnandetjänsterna genomgående äro förenade med tvåtusen kronor högre lön än motsvarande fullmaktstjänster. Löneskillnaden har ansetts påkallad med hänsyn till den lösare anställningsform, som tillsättning med förordnande i allmänhet innebär. Med hänsyn till den relativa sammanpressning av löneskalan, som ägt rum, och i betraktande av att utvecklingen givit vid handen, att olikheten i anställningsform icke har sådan reell innebörd i fråga om verkscheferbefattningarna att den bör föranleda en skillnad i löneställningen för dessa tjänster, har en förbättring ansetts böra genomföras från och med nästa budgetår i löneställningen för de verkschefer, som för närvarande åtnjuta lön enligt löneplan B. Sålunda ha befattningarna i lönegraderna B 1 och B 2 ansetts böra uppflyttas till närmast högre lönegrader samt befattningarna i lönegrad B 3 böra erhålla samma löneställning som förordnandetjänsterna i nuvarande lönegraden C 12. Någon ändring i själva anställningsformen för de berörda befattningarna har dock icke ansetts böra ske.

I överensstämmelse med det anförda har en uppflyttning från lönegraden B 1 till B 2 ansetts böra genomföras för följande verkschefstjänster, nämligen befattningarna såsom myndigdirektör, riksantikvarie, riksbibliotekarie, överintendent vid nationalmuseum samt överdirektör och chef för Sveriges geologiska undersökning. Beträffande befattningen som föreståndare för statens bakteriologiska laboratorium har något förslag icke för närvarande framlagts.

En uppflyttning till lönegrad B 3 har ansetts böra genomföras beträffande riksarkivarietjänsten samt befattningarna som överdirektör och chef för fångvårdsstyrelsen, Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut, statistiska centralbyrån samt kontrollstyrelsen.

Samma löneställning som för förordnandetjänsterna i nuvarande lönegrad C 12 föreslås tillkomma president i hovrätt, dock att presidenten i Svea hovrätt har ansetts böra i lönehänseende likställas med justitie- och regeringsråd. Befattningen såsom president i kammarrätten föreslås i lönehänseende likställd med generaldirektörsbefattning och således placerad i samma löneställning som förordnandetjänst i nuvarande lönegraden C 12. Samma löneställning föreslås vidare tillkomma följande fullmaktstjänster, nämligen befattningarna såsom ordförande och chef för försäkringsrådet, generaldirektör och chef för kammarkollegiet och för statskontoret samt generallotsdi-

rektör och chef för lotsverket. Motsvarande förbättring av löneställningen har ansetts böra genomföras även för vissa befattningar inom utrikesförvaltningen. De tjänster, varom här är fråga, äro kabinettssekreteraren samt fyra sändebud, föret-ädesvis vid beskickningarna i London, Moskva, Paris och Washington. I fråga om löneställningen för justitiekanslern samt cheferna för riksräkenskapsverket och lantmåteristyrelsen har något förslag icke nu framlagts med hänsyn till pågående organisationsutredningar. Ej heller beträffande befattningen som generaldirektör och chef för skolöverstyrelsen har något förslag för närvarande ansetts kunna framläggas.

Hemställan om de förordade ändringarna har gjorts av vederbörande departementschefer under de olika huvudtitlarna.

I detta sammanhang har utskottet till behandling förehått två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Schlyter m. fl.* (I: 33) och den andra inom andra kammaren av herr *Lindquist m. fl.* (II: 57), i vilka hemställts, att riksdagen måtte besluta, att fångvårdsstyrelsens chef under namn av generaldirektör erhåller samma löneställning som förordnadetjänsterna i nuvarande lönegraden C 12.

Rörande de skäl, motionärerna anfört till stöd för sitt yrkande, får utskottet hänvisa till motionen I: 33.

5. Anslag till kommittéer och utredningar genom sakkunniga. I riksstatsförslaget för nästa budgetår upptagas kommittéanslagen till i huvudsak oförändrade belopp. Ändringarna i förhållande till innevarande budgetår framgå av följande tablå, vari även redovisas de förstärkningar av vissa anslag, som redan anvisats eller i annat sammanhang denna dag äskas å tilläggsstat.

Huvudtitel	Anvisat å riksstaten 1946/47 Kronor	Beviljad eller äskad förstärkning å tilläggs- stat I eller II 1946/47 Kronor	Summa 1946/47 Kronor	Äskade belopp i statsverks- propositio- nen 1947/48 Kronor
Justitiedepartementet	425 000	—	425 000	425 000
Utrikesdepartementet	15 000	—	15 000	15 000
Försvarsdepartementet	350 000	—	350 000	350 000
Socialdepartementet	800 000	500 000	1 300 000	800 000
Kommunikationsdepartementet.....	250 000	200 000	450 000	250 000
Finansdepartementet.....	500 000	300 000	800 000	500 000
Ecklesiastikdepartementet	600 000	600 000	1 200 000	800 000
Jordbruksdepartementet	475 000	125 000	600 000	500 000
Handelsdepartementet	400 000	—	400 000	500 000
	3 815 000	1 725 000	5 540 000	4 140 000

Departementschefen har i detta ämne anfört följande.

I föregående års redogörelse för kommittéanslagen framhölls att de alltmer stegrade kostnaderna för den statliga utredningsverksamheten finge tillskrivas det förhållandet, att den allmänna politiska och ekonomiska utveckling-

en aktualiserat ett flertal utredningsfrågor av stor räckvidd. Vidare erinrades om den fördyring av utredningsarbetet, som blivit en följd av lönenivåns uppgång. Tilläggas må, att den uppräknade av kommittéarvodena som befunnits nödvändig och företagits i den nya kommittékungörelsen samt de av 1946 års riksdag beslutade höjda traktamentsersättningarna i allmänna resereglementet i sin mån stegra utredningskostnaderna.

Genom beslut den 21 december 1945 bemyndigades chefen för finansdepartementet tillkalla en utredningsman att biträda med översyn av kommittéväsendet. Huvudsyftet med denna översyn var att främja utredningsväsendets effektivitet. Resultatet av den sålunda verkställda granskningen har framlagts i en av utredningsmannen, borgmästaren K. E. Rosander, den 28 september 1946 avgiven promemoria. Utredningsmannen har till granskning upptagit samtliga vid 1946 års ingång bestående kommittéer och utredningar. I enlighet med givna direktiv har vid den verkställda översynen tyngdpunkten lagts vid frågan om samordnande av olika kommittéutredningar samt spörsmålet, huruvida förutsättningarna för skilda utredningar kunde ha bortfallit eller förskjutits på grund av ändrade förhållanden, som inträtt efter utredningarnas tillsättande. I förstnämnda hänseende har utredningsmannen konstaterat, att flertalet utredningars arbetsuppgifter antingen varit helt avgränsade från övriga pågående utredningars uppgifter samt att i sådana fall, där arbetsuppgifterna gränsat till, ägt samband med eller i ett eller annat avseende varit beroende av inom annan utredning pågående undersökningar, erforderliga åtgärder vidtagits för åstadkommande av samordning av de skilda kommittéernas verksamhet. I några fall har utredningsmannen funnit särskilda åtgärder påkallade med hänsyn till att förutsättningarna för utredningsuppdragen bortfallit eller ändrats. Av sådan anledning har utredningsmannen föreslagit upphörande av ett tjugotal utredningar. Såsom av årets riksdagsberättelse framgår har Kungl. Maj:ts i fråga om dessa kommittéer meddelat beslut i enlighet med utredningsmannens förslag.

Med ledning av under granskningen vunna erfarenheter har utredningsmannen vidare framlagt vissa allmänna synpunkter och förslag i fråga om åtgärder för att i fortsättningen ernå ökad planmässighet och effektivitet på kommittéväsendets område. Utredningsmannen har därvid bland annat upptagit ett tidigare väckt förslag om inrättande av ett särskilt organ inom Kungl. Maj:ts kansli med uppgift att, till tjänst för departementen vid utredningars igångsättande och för pågående kommittéutredningar, verka samordnande inom hela det statliga utredningsarbetet. Utredningsmannen har understrukit, att den starka ansvällningen av utredningsapparaten högst väsentligt ökat svårigheterna att överblicka och sammanhålla de olika utredningarna, varför den ifrågasatta avdelningen inom Kungl. Maj:ts kansli borde komma till stånd.

För egen del anser jag i likhet med utredningsmannen, att ett samordnande och övervakande organ skulle ha en uppgift att fylla inom kommittéväsendet. Då emellertid frågan om konstruktionen av och de närmare arbetsformerna för ett dylikt organ behöver ytterligare övervägas, får jag här inskränka mig till att anmäla vad i ärendet förekommit.

6. För flera huvudtitlar gemensamma anslagsberäkningar. Beträffande *ersättning till statens allmänna fastighetsfond* angivas i statsrådsprotokollet de anslag, tillhoppa 23 910 000 kronor, som under de olika huvudtitlarna erfordras för ersättning till de olika delfonderna för upplåtta lokaler m. m.

I fråga om *ersättning till statens domäners fond för upplåten mark* redovisas de å fonden bokförda kronoegendomar, som under budgetåret 1947/48

komma att disponeras för viss för domänstyrelsen främmande verksamhet, och anges storleken av de anslag under andra, femte, åttonde och nionde huvudtitlarna, som funnits böra anvisas till ersättning åt fonden.

Beträffande *planering av allmänna arbeten* anmäles, att en översyn över behovet av fortsatt planering verkställt inom arbetsmarknadskommissionen. Kommissionen har därvid funnit ny medelsanvisning erforderlig endast under sjätte huvudtiteln med 1 500 000 kronor samt under tionde huvudtiteln med 20 000 kronor. Å andra, fjärde, femte, åttonde och nionde huvudtitlarna ha anslagsäskandena ansetts kunna begränsas till formella belopp.

I riksstatsförslaget för budgetåret 1947/48 ha utgifterna för *rörligt tillägg* till de löner, som skola utgå enligt de blivande nya avlöningsbestämmelserna, beräknats efter 6 procent. Bortsett från de affärsdrivande verken uppskattas kostnaderna för rörligt tillägg under nämnda budgetår preliminärt till 31 249 600 kronor med angiven fördelning på de olika huvudtitlarna.

Dyrtidstillägg har ansetts fortfarande böra beredas befattningshavare, som icke beröras av genomförda eller föreslagna lönereregleringar. Jämväl å förekommande pensioner avses dyrtidstillägg (procentuellt tillägg) böra utgå under nästa budgetår i den mån vederbörande icke berörts av senaste års tjänste- och familjepensionsregleringar och i den mån dyrtidstillägget icke kommer att bortfalla vid den omreglering av nuvarande pensioner, varom förslag är avsett att föreläggas riksdagen. I gällande bestämmelser angående dyrtidstillägg och procentuellt tillägg har icke ifrågasatts någon ändring. Utgifterna för dyrtidstillägg uppgå numera under flertalet huvudtitlar till jämförelsevis små belopp och komma vid genomförande av föreslagna lönereregleringsåtgärder från och med nästa budgetår att helt försvinna från vissa huvudtitlar. I anslutning härtill har föreslagits, att sådana ännu förekommande dyrtidstilläggsutgifter, som hittills redovisats under särskilt huvudtitelsanslag, från och med nästa budgetår regelmässigt skola bestridas från vederbörligt avlönings- eller statsbidragsanslag. Under åttonde huvudtiteln skola dock fortfarande upptagas särskilda anslag till dyrtidstillägg för befattningshavare i statens tjänst och för lärare vid vissa statsunderstödda undervisnings- m. fl. anstalter. Anslagen föreslås upptagna till 700 000 respektive 1 100 000 kronor.

Kristillägg skall icke utgå till löntagare som omfattas av den allmänna lönereregleringen. Härigenom kommer området för kristilläggen från och med nästa budgetår att väsentligt minskas. Även den pensionsreglering, som skall företagas i anslutning till den allmänna lönereregleringen, väntas komma att medföra ett visst bortfall av kristilläggen. För en del personalgrupper kommer emellertid kristillägg att alltjämt utgå. Vad angår grunderna för kristillägg under nästa budgetår har departementschefen icke funnit sig böra förorda sådan ändring, som skulle medföra höjt kristillägg vid nuvarande kostnadsnivå. Däremot föreslås kristilläggets ökning i händelse levnads-kostnaderna skulle öka reglerad i anslutning till det nya rörliga tillägget. Detta innebär i princip att den fortsatta kostnadsstegringen kompenseras

till tre fjärdedelar. Kristillägget föreslås reglerat i anslutning till det rörliga tillägget jämväl för det fall att levnadskostnaderna skulle sjunka. Anslutningen till reglerna för det nya rörliga tillägget föreslås skola ske på så sätt, att en höjning eller minskning av det nya rörliga tillägget med 3 procent av tilläggsunderlaget skall svara mot en höjning eller sänkning av kristillägget med 4,2 procent av tilläggsunderlaget, varvid ytterligare förutsatts, att ett rörligt tillägg av 6 procent får anses betingat av samma indexläge som nuvarande krisfyllägg av 16 procent. Av liknande skäl som anförts i fråga om dyrtidstillägg ha sådana kristilläggsutgifter, som tidigare bestritts från särskilda huvudtitelsanslag, i allmänhet från och med nästa budgetår inräknats i respektive avlönings- eller statsbidragsanslag. Under åttonde huvudtiteln har emellertid upptagits ett anslag av 3 800 000 kronor för bestridande av vissa till kristillägg hänförliga utgifter. Å tolfte och fjortonde huvudtitlarna ha allenast uppförts vissa preliminärt beräknade anslag.

Provisoriskt lönetillägg föreslås under nästa budgetår utgå till befattningshavare å vilka denna lönetilläggsreglering tillämpats och som icke komma att omfattas av den förestående löneregleringen. Då denna innebär vissa, delvis ganska betydande förbättringar utöver det provisoriska lönetillägget för innevarande budgetår har departementschefen ansett skäligt, att en höjning av det provisoriska lönetillägget medgives. Höjningen bör för olika löntagare beräknas så att den motsvarar högst den förbättring utöver innevarande års provisoriska lönetillägg, som den nya löneregleringen medför i motsvarande löneläge. Närmare grunder för beräkningen av lönetilläggets belopp ha angivits i propositionen. Kostnaderna för provisoriskt lönetillägg under nästa budgetår ha ansetts i allmänhet böra bestridas av de anslag eller andra medel, från vilka vederbörandes löner utbetalas, dock att under åttonde huvudtiteln upptagits ett särskilt anslag för ändamålet å 19 000 000 kronor, vilket anslag huvudsakligen avses för bestridande av statsverkets utgifter för de provisoriska lönetillägg, som under innevarande budgetår utgå vid det statsunderstödda skolväsendet.

Utskottet.

Det förslag, som framlagts angående *reglering av anställningsförhållandena för viss biträdes- och amanuenspersonal* avser att åstadkomma sådan enhetlighet i anställnings- och avlöningshänseenden samt i fråga om befordringsgång för ifrågavarande personal, som åsyftats av 1942 års riksdag med dess framställning i ämnet (skrivelse nr 423). För biträdespersonal med skriv- och kontorsgöromål skall Ex 2 enligt förslaget vara normal begynnelselönegrad vid nyanställning och första pensionsberättigande anställning (lönegrad Eo 2) uppnås efter 1½ års tjänstgöring. Slutpunkten i den reglerade befordringsgången är lönegrad A 4, som skall uppnås efter sju års anställning. Detta förslag förutsätter, att nuvarande 2 lönegraden avskaffas såsom ordinarie biträdesgrad för kontorspersonalen. Beträffande icke tings-

meriterade amanuenser föreslås Ex 15 såsom normal begynnelselönegrad. Efter 1½ år skall första pensionsberättigande anställning (lönegrad Eo 16) uppnås. Begynnelselönegraden för tingsmeriterade amanuenser är Ex 17, och efter 1 år erhålla de sin första pensionsberättigande anställning i lönegrad Eo 18. Slutpunkten i den reglerade befordringsgången för amanuenser är lönegrad Eo 21, som skall uppnås, av de icke tingsmeriterade efter 7½ års och av de tingsmeriterade efter 5 års tjänstgöring.

Huvudlinjerna i detta förslag har utskottet ansett sig böra godkänna. Utskottet har alltså icke kunnat biträda yrkandena i motionerna I: 176 och II: 296 i vad avser utsträckning av den reglerade befordringsgången utöver lönegrad Eo 21 för jurister i förvaltningstjänst eller uppnående av slutlönegraden inom den reglerade befordringsgångens ram på kortare tid än vad som avsetts i Kungl. Maj:ts förslag. Erinras må att Kungl. Maj:ts förslag såsom helhet betraktat innebär betydande förbättringar i jämförelse med nuvarande förhållanden. Inom utskottet har däremot uttalats tvekan, om icke lönegrad A 2 borde bibehållas såsom ordinarie biträdesgrad. Emellertid synes detta mindre lämpligt, därest den normala befordringsgången skall avsluta även 4 lönegraden, bland annat när det kan förutses, att konstitutionalen i lönegrad A 2 skulle i de flesta fall komma att innehavas av dem som i verkligheten inneha befattning i lönegrad Eo 4. Sedan lönegrad Eo 2 i löne- och pensionshänseende blivit helt likställd med lönegrad A 2 komma även de skäl, som tala för ett behållande av sistnämnda lönegrad, att bli mindre framträdande.

Icke heller ha detaljerna i Kungl. Maj:ts förslag föranlett erinran från utskottets sida. Härvid har förutsatts, att förslaget i fråga om landsfogde-assistent innebär, att sådan assistent skall liksom tingsmeriterade amanuenser passera såväl lönegrad Eo 18 som lönegrad Eo 20 före uppnåendet av högre lönegrad.

Då ett av de förnämsta syftemålen med förslaget är att såvitt möjligt skapa likformighet i anställnings- och befordringsförhållandena för rekryteringspersonalen vid olika verk och myndigheter, förutsätter förslaget en viss inskränkning i den rörelsefrihet, som verken hittills haft. För beslut om avvikelse från den normala befordringsgången måste alltså krävas särskilda skäl, och utskottet har övervägt, huruvida förslaget i denna del kan anses medgiva önskvärd smidighet i tillämpningen.

Vad angår avsteg från den normala befordringsgången i för personalen oförmånlig riktning har det enligt förslaget ansetts böra vara möjligt för ett verk att göra fortsatt befordran för befattningshavare, som visat otillfredsställande arbetsintensitet, beroende av i vad mån ändring till det bättre sker. Frågan härom har syntes lämpligen böra bedömas efter ungefär samma riktlinjer, som i avlöningsreglementena uppdragits för tillämpning av reglementenas bestämmelser om uppskov med löneklassuppflyttning. Utskottet vill ifrågasätta, huruvida icke något friare bedömningsgrunder böra tillämpas beträffande uppskov med uppflyttning i lönegrad inom reglerad befordringsgång än de som kommit i tillämpning vid uppflyttning i löneklass.

I fråga om avvikelser i för personalen förmånlig riktning har personalutredningen icke föreslagit någon allmän rätt för verken, att — utom i vissa angivna fall — tillgodose befattningshavare, som i sitt arbete inom verket visat framstående duglighet. Dock förutsättes, att befordran i förtur av dugliga befattningshavare skall kunna ske i lönegrader över de föreslagna beföringsskalornas högsta lönegrad liksom också genom befordran i förtur till ledigförklarad ordinarie tjänst inom 4 respektive 21 lönegraden. I anslutning till ett yrkande i de förutnämnda motionerna I: 176 och II: 296 har utskottet övervägt, huruvida icke ytterligare möjligheter till befordran i förtur av dugliga befattningshavare böra beredas verken. Denna fråga är emellertid beroende bland annat av den blivande lösningen av vissa frågor rörande avlöningsstaternas och personalförteckningarnas uppställning m. m., till vilka frågor Kungl. Maj:t icke tagit ställning i förevarande sammanhang. Då exempelvis utredningens förslag i fråga om proceduren vid tillsättning av kontorshjälpstjänster ej upptagits till prövning, kan innebörden av ovan nämnda möjlighet att befordra i förtur till lönegrad A 4 icke för närvarande bedömas. Vad i övrigt angår befordran i förtur till lönegrad inom beföringsskalorna kan ej heller nu bedömas i vad mån vidgade möjligheter för verken att besluta om sådan befordran kunna giva upphov till missbruk. Utskottet, som därför icke är berett att tillstyrka ifrågavarande motionsyrkande, vill i detta sammanhang framhålla, att det icke är avsett, att riksdagen skall i detalj fastställa förutsättningarna för avvikelser från den normala beföringssgången. Det bör ankomma på Kungl. Maj:t att bestämma i vad mån medgivande till avvikelse från beföringssgången bör lämnas i andra fall än de i statsrådsprotokollet nämnda.

I fråga om *löneställningen för viss statsanställd sjukvårds- och ekonomipersonal m. m.* har det föreslagna bottenlöneläget för vård- och ekonomipersonal ej föranlett erinran från utskottets sida. Beträffande avdelnings- och specialsköterskorna innebär Kungl. Maj:ts förslag uppflyttning två lönegrader till 9 lönegraden samt motsvarande uppflyttning av assistentsköterskor och därmed jämställda sköterskor. I motionerna I: 75 och II: 144 yrkas ytterligare förbättring av löneställningen för denna personal, medan i motionerna I: 76 och II: 141 yrkas inplacering i 8 lönegraden för avdelningssköterskor samt att lönerna för övriga sjuksköterskebefattningar regleras i anslutning härtill.

Såsom framgår av departementschefens anförande innebär det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget, att avdelningssköterskorna komma att placeras en lönegrad högre än den lönegrad, som är normerande för motsvarande befattningshavare vid landstingens inrättningar enligt den från och med den 1 januari 1947 gällande överenskommelsen mellan svenska landstingsförbundet och vederbörande personalförbund. Departementschefen har yttrat, att han med hänsyn till angelägenheten av enhetlighet i lönesättningen på detta område icke kunnat undgå finna det tveksamt, om den sålunda föreslagna löneställningen bör fastställas, men med beaktande av de anförda skälen för den högre löneställningen och den ståndpunkt, remiss-

myndigheterna i allmänhet intagit, icke velat motsätta sig ett genomförande av kommitténs förslag i denna del.

Utskottet vill erinra, att en förhållandevis liten del, omkring 15 %, av i allmän tjänst anställda sjuksköterskor är statsanställd. Det är ett framrädande önskemål att åt denna del beredes löneförmåner, vilka motsvara löneförmånerna åt den del av kåren, som är anställd vid landstingens inrättningar. Då skillnaden mellan sistnämnda löneförmåner och det av Kungl. Maj:t föreslagna löneläget för statsanställda sjuksköterskor endast motsvarar en lönegrad, tala övervägande skäl för att denna skillnad i överensstämmelse med yrkandet i motionerna I: 76 och II: 141 helt utjämnas. Det må framhållas, att avdelningssköterskorna även vid bifall till nämnda motionsyrkande utöver vad som följer av den allmänna löne regleringen för statens tjänstemän komma i åtnjutande av den löneförbättring, som uppflyttningen en lönegrad innebär. I fråga om befattningarna såsom första föreståndarinna vid karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet samt föreståndarinna vid karolinska sjukhuset förordar utskottet dock förslaget i motionerna I: 75 och II: 144, vilket i denna del närmast ansluter sig till löneläget för motsvarande befattningar hos landstingen. De lönegradsplaceringar, vilka utskottet i följd av det anförda föreslår, framgå av en härvid fogad tabell.

Kungl. Maj:ts förslag beträffande *lönerna för statsrådets ledamöter och vissa verkschefslöner* föranleda ej erinran från utskottets sida. I sistnämnda hänseende har i motionerna I: 33 och II: 57 yrkats, att fångvårdsstyrelsens chef under namn av generaldirektör erhåller samma löneställning som förordnandetjänsterna i nuvarande lönegrad C 12. Utskottet vill icke förneka, att skäl kunna anföras för att löneställningen för ifrågavarande chefsbefattning tages under omprövning. Utskottet har emellertid icke ansett sig böra i förevarande sammanhang gå utöver Kungl. Maj:ts förslag, som innebär uppflyttning av tjänsten från lönegrad B 2 till lönegrad B 3.

Vad angår *löne regleringens inverkan på personalförteckningarna och avlöningsstaterna m. m.* har i detta sammanhang begärts bemyndiganden för Kungl. Maj:t att i regleringsbrev utforma personalförteckningarna i enlighet med de bestämmelser, som i anslutning till vid höstriksdagen fattade principbeslut fastställas vid den allmänna löne regleringen, i den mån detta innebär en automatisk översättning från de nuvarande till de nya lönegradsbeteckningarna. Vidare har i anslutning till förenämnda förslag i fråga om införande av reglerad befördringsgång för viss personal begärts bemyndigande att förordna om uppförande av vissa tjänster i lönegrad A 2 på övergångsstat samt om upphörande av redovisningen i personalförteckningarna av extra ordinarie tjänster i nuvarande 21 lönegraden.

I fråga om avlöningsstaterna har framhållits, att det icke varit möjligt att införa mera exakta kalkyler över vare sig de totala lönekostnaderna efter löne regleringens genomförande eller dessas fördelning på olika förvaltningsgrenar. Maximerade anslag och anslagsposter ha höjts efter en schablonmässig genomsnittsberäkning, och bemyndigande har begärts att medgiva överskridande av maximerade belopp i sådana fall, då de omräkningar, som

sålunda verkställt, blivit för snäva. Såsom ett provisorium under nästa budgetår har även ansetts erforderligt med ett bemyndigande att överskrida maximerade anslagsposter för att säkerställa den medelstillgång, som erfordras för nämnda omreglering av beföringsgången för viss personal. Det har också erinrats, att en ändring av sådana särskilda ersättningar, vilka utgå enligt avlöningsreglementet, kan komma att vidtagas under det fortsatta löneruleringsarbetet och medföra ökad belastning av maximerade poster. Den nyss nämnda fullmakten för Kungl. Maj:t föreslås skola innesluta jämväl befogenhet att medgiva sådant överskridande av dylika poster, som kan föranledas härav. Slutligen föreslås förlängning av ett Kungl. Maj:t tidigare — första gången avseende budgetåret 1941/42 — lämnat bemyndigande att medgiva överskridande av maximerade anslagsposter, påkallat med hänsyn till att den omläggning av avlöningsstaterna, som genomfördes från och med nämnda budgetår, medförde en överflyttning till maximerade anslagsposter av vissa avlöningskostnader, som tidigare belastat förslagsvis anvisade poster.

Det kan icke förnekas, att de bemyndiganden, som sålunda begäras, äro mycket omfattande. Samtidigt må emellertid framhållas, att beloppen av de överskridanden, vartill de berättiga, framdeles kunna räknemässigt fastställas. Då bemyndigandena sålunda ha en övertvägande formell innebörd och äro påkallade av praktiska skäl, tillstyrker utskottet att de lämnas. Vad särskilt angår det bemyndigande, som sist omnämnts, framhöll förra årets riksdag önskvärdheten av att frågan rörande fortsatta förlängningar av bemyndigandet omprövades. Departementschefen har uttalat, att tillfälle till sådan omprövning i enlighet med vad riksdagen även framhållit gäves i samband med den planerade översynen av avlöningsstaterna. I likhet med övriga bemyndiganden torde alltså även detta få betraktas såsom ett provisorium för allenast nästa budgetår.

I *anslag till kommittéer och utredningar genom sakkunniga* har för nästa budgetår i statsverkspropositionen äskats inalles 4,14 miljoner kronor. För innevarande budgetår har å riksstaten och tilläggsstat till denna anvisats (3,815 + 1,725) 5,54 miljoner kronor. Departementschefen har erinrat, att de alltmer stegrade kostnaderna för den statliga utredningsverksamheten finge tillskrivas det förhållandet, att den allmänna politiska och ekonomiska utvecklingen aktualiserat ett flertal utredningsfrågor av stor räckvidd, liksom även den fördyring av utredningsarbetet, som blivit en följd av lönenivåns uppgång och uppräknig av kommittéarvoden och traktamentersättningar.

Utskottet är väl medvetet om att utredningskostnadernas höjd huvudsakligen är att tillskriva de omständigheter departementschefen sålunda angivit liksom därom, att de flesta utredningar tillkommit på riksdagens eget initiativ. Emellertid vill utskottet framhålla önskvärdheten av åtgärder, ägnade att nedbringa utgifterna för utredningsväsendet. I främsta rummet kan ifrågasättas, huruvida icke besparingar kunna åstadkommas i kostnaderna för framläggandet av utredningsresultaten, men vidare om icke en förenkling av

kommittéarbetet är möjlig. Med hänsyn till pågående överväganden av frågan om ett samordnande och övervakande organ för kommittéväsendet anser sig utskottet dock icke böra framlägga förslag till ytterligare åtgärder för att undersöka och tillvarata dylika möjligheter.

Vad i propositionen under rubriken *för flera huvudtitlar gemensamma anslagsberäkningar* anförts rörande ersättning till statens allmänna fastighetsfond, ersättning till statens domäners fond för upplåten mark, planering av allmänna arbeten och rörligt tillägg föranleder icke någon erinran från utskottets sida. Utskottet tillstyrker vidare Kungl. Maj:ts förslag med avseende å dyrtidstillägg, kristillägg och provisoriskt lönetillägg.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen må

a) med godkännande av vad i statsrådsprotokollet över finansärenden för den 3 januari 1947 anförts samt med avslag å motionerna I: 176 och II: 296 i skrivelse till Kungl. Maj:t giva tillkänna vad utskottet anført i fråga om reglering av anställningsförhållandena för viss biträdes- och amanuenspersonal,

b) i anledning av vad i nämnda statsrådsprotokoll anförts ävensom motionerna I: 76 och II: 141 samt motionerna I: 75 och II: 144 i skrivelse till Kungl. Maj:t giva tillkänna vad utskottet anført i fråga om löneställningen för viss statsanställd sjukvårds- och ekonomipersonal m. m.,

c) med godkännande av vad i statsrådsprotokollet anförts samt med avslag å motionerna I: 33 och II: 57 i skrivelse till Kungl. Maj:t giva tillkänna vad utskottet anført i fråga om lönerna för statsrådets ledamöter och vissa verkschefs-löner,

d) med bifall till Kungl. Maj:ts förslag

1) bemyndiga Kungl. Maj:t att, där ej riksdagen i särskilt fall därom meddelar beslut, förordna om de ändringar i personalförteckningarna, som föranledas av den allmänna löne-regleringen,

2) bemyndiga Kungl. Maj:t att, där så erfordras i samband med reglering av befordringsgången för biträdespersonal, förordna om överförande till övergångsstat av tjänster i lönegraden A 2,

3) besluta, att extra ordinarie tjänstemän i nuvarande 21 lönegraden icke vidare skola redovisas i personalförteckningarna, ävensom bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga härav betingade ändringar i personalförteckningarna,

4) bemyndiga Kungl. Maj:t att, i enlighet med vad i statsrådsprotokollet förordats, under budgetåret 1947/48 medgiva det överskridande av genom riksdagens beslut maxi-

merade anslag och anslagsposter, som påkallas med hänsyn till den allmänna löneregleringen eller regleringen av befordringsgången för biträdes- och amanuenspersonal,

5) besluta, att det Kungl. Maj:t senast för budgetåret 1946/47 lämnade bemyndigandet att medgiva överskridande av genom riksdagens beslut maximerade anslagsposter till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, eller till avlöningar till icke-ordinarie personal skall efter utgången av budgetåret 1946/47 äga fortsatt giltighet under budgetåret 1947/48,

6) medgiva, att dyrtidstillägg, kristillägg och provisoriskt lönetillägg åt vissa befattningshavare i statens tjänst m. fl. under budgetåret 1947/48 må i huvudsaklig överensstämmelse med i statsrådsprotokollet förordade grunder utgå enligt de närmare föreskrifter, som meddelas av Kungl. Maj:t,

7) besluta, att utgifterna för dyrtidstillägg, kristillägg och provisoriskt lönetillägg skola, där ej särskilt anslag för ändamålet är anvisat, bestridas från de anslag eller andra medel, av vilka utgifterna i övrigt för vederbörandes avlöning eller pension bestridas.

Stockholm den 21 februari 1947.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar Johan Bernhard Johansson, Oscar Olsson, Gränebo, Karl Andersson, Mannerskantz, Gustaf Iwar Anderson, fröken Andersson, herrar Gillström, Johan Eric Ericson, Albertsson, Gustav Emil Andersson och Hesselbom; samt

från andra kammaren: herrar Törnkvist, Eriksson i Stockholm, Rubbestad, Mårtensson, Wallentheim, Staxäng, Lindholm, Åkerström, Holmström, Onsjö, Thapper och Persson i Svensköpp.

Reservationer:

1) av herr *Rubbestad*, vilken ansett, att utskottets yttrande och hemställan beträffande regleringen av anställningsförhållandena för viss biträdes- och amanuenspersonal bort hava följande lydelse:

»Det förslag, som framlagts angående *regleringen av anställningsförhållandena för viss biträdes- och amanuenspersonal* avser att — — — (s. 17) — — — års tjänstgöring.

Huvudlinjerna i — — — nuvarande förhållandena. Inom utskottet har emellertid uttalats tvekan, om icke lönegrad A 2 bör i vissa fall behållas såsom ordinarie biträdesgrad.

Icke heller — — — högre lönegrad.

Då ett — — — i tillämpningen.

Vad angår — — — bättre sker. Skulle en befattningshavare, som enligt den föreslagna befordringsgången uppnått lönegrad Eo 2, vid en dylik prövning befinnas sakna de förutsättningar, som erfordras för vidare befordran till lönegrad Eo 4, bör det finnas möjligheter för vederbörande verk att konstituera denne i lönegrad A 2, tills befattningshavaren visat sig meriterad för uppflyttning till lönegrad A 4. Utskottet förordar därför, att lönegrad A 2 behålles såsom ordinarie biträdesgrad.

I fråga — — — statsrådsprotokollet nämnda.»

»Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen må

a) i anledning av vad i statsrådsprotokollet över finansärenden för den 3 januari 1947 anförts samt med avslag å motionerna I: 176 och II: 296 i skrivelse till Kungl. Maj:t giva tillkänna vad utskottet anført i fråga om reglering av anställningsförhållandena för viss biträdes- och amanuenspersonal, innebärande bland annat att 2 lönegraden i vissa fall behålles såsom ordinarie biträdesgrad för kontorspersonalen,»

2) av herrar *Oscar Olsson*, *Hesslbom*, *Törnkvist*, *Eriksson* i Stockholm och *Wallentheim*, vilka ansett, att utskottet bort med avslag å motionerna I: 76 och II: 141 samt I: 75 och II: 144 utan ändring tillstyrka Kungl. Maj:ts förslag i fråga om löneställningen för viss statsanställd sjukvårds- och ekonomipersonal m. m. och att utskottets yttrande och hemställan alltså bort i detta ämne hava följande lydelse:

»I fråga om *löneställningen för viss statsanställd sjukvårds- och ekonomipersonal m. m.* har det — — — (s. 19) — — — anslutning härtill.

Såsom framgår — — — denna del.

Utskottet vill erinra, att landstingens avlöningar till ifrågavarande personal hittills legat avsevärt under den statliga lönenivån. Att landstingen numera

träffat avtal av innebörd, att avlöningarna kommit upp till det omedelbara grannskapet av den nivå, som från statens utgångspunkter anses skälig och riktig för ifrågavarande befattningshavare, är att hälsa med tillfredsställelse. Det kan dock icke utgöra tillräckligt skäl till en något lägre placering av de statsanställda sjuksköterskorna, helst som inga bindande utfästelser föreligga från de kommunala huvudmännens sida beträffande lönesättningen efter utgången av den tid, för vilken gällande eller träffade överenskommelser löpa. Erfarenheten har visat att revision av kollektivavtalslöner genomföres med korta tids mellanrum, medan fastställelse av lönegradsplacering i statens lönesystem förblir gällande under avsevärd tid. Då utskottet funnit de anförda skälen för den av Kungl. Maj:t föreslagna löneförbättringen väl grundade, har utskottet ansett sig böra förorda dess genomförande. Detta ställningstagande innebär, att utskottet icke funnit skäl tillstyrka vare sig motionerna I: 76 och II: 141 eller motionerna I: 75 och II: 144.»

»Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen må

b) med godkännande av vad i nämnda statsrådsprotokoll anförts samt med avslag å motionerna I: 76 och II: 141 samt I: 75 och II: 144 i skrivelse till Kungl. Maj:t giva tillkänna vad utskottet anført i fråga om löneställningen för viss statsanställd sjukvårds- och ekonomipersonal m. m.»

3) av fröken *Andersson* och herr *Holmström*, vilka ansett, att utskottet bort med ändring av Kungl. Maj:ts förslag tillstyrka motionerna I: 75 och II: 144 och att utskottets yttrande och hemställan i fråga om löneställningen för viss statsanställd personal m. m. alltså bort hava följande lydelse:

»I fråga om löneställningen för viss statsanställd sjukvårds- och ekonomipersonal m. m. har det — — — (s. 19) — — — anslutning härtill.

Såsom framgår — — — denna del.

Utskottet anser, att en högre lönegradsplacering än den i propositionen föreslagna är motiverad. En avdelningssköterskas arbetsuppgift är mycket omfattande och ansvarskrävande och förutsätter förutom speciella personliga egenskaper även organisatorisk förmåga samt fullgöres ofta under den press, som en mängd ansvarsbestämmelser enligt gällande lag och förordningar innebära. På sätt i motionerna I: 75 och II: 144 påyrkats bör uppflyttning ske till lönegrad A 10, vilket även är önskvärt för att främja rekryteringen till yrket. Det kommande behovet av sjuksköterskeutbildad personal bör i detta sammanhang beaktas under hänsynstagande till den utbyggnad av sjukvården, vilken beräknas vara färdig i början av 1950-talet.

Även beträffande löneställningen för övriga tjänster tillstyrker utskottet motionsförslaget, vars innebörd framgår av en härvid fogad bilaga.»

»Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen må

b) i anledning av vad i nämnda statsrådsprotokoll anförts och med bifall till motionerna I: 75 och II: 144 samt med avslag å motionerna I: 76 och II: 141 i skrivelse till Kungl. Maj:t giva tillkänna vad utskottet anført i fråga om löneställningen för viss statsanställd sjukvårds- och ekonomipersonal,»

4) av herr *Mannerskantz*.

Bilaga.

T a b e l l

utvisande i budgetförslaget upptagna och av utskottet samt reservanter inom utskottet föreslagna ändringar i lönegradsplaceringar och tjänstebenanämningar för sjukvårds- och ekonomipersonal.

Nuvarande			I förslagen ingående				
antal befattningar	benämning	å löneplan A	antal befattningar	benämning	å löneplan A		
					K. M:t	Utskottet	Res. nr 3
	<i>Fångvårdsanstalterna.</i>			<i>Fångvårdsanstalterna.</i>			
2	Sjuksköterska	7	2	Översköterska	9	8	10
	<i>Garnisonssjukhusen.</i>			<i>Garnisonssjukhusen.</i>			
30	Sjuksköterska	7	30	Översköterska	9	8	10
	<i>Statens skolor tillhörande barna- och ungdomsvården.</i>			<i>Statens skolor tillhörande barna- och ungdomsvården.</i>			
1	Avdelningssköterska	8	1	Översköterska	9	8	10
	<i>Statens sinnessjukhus.</i>			<i>Statens sinnessjukhus.</i>			
21	Förste uppsyningsman	14	21	Förste uppsyningsman	14	×	15
34	Första föreståndarinna	12	34	Första föreståndarinna	14	13	15
18	Uppsyningsman	10	18	Uppsyningsman	11	×	12
157	Överskötare	8	157	Överskötare	9	×	10
43	Föreståndarinna	7	43	Föreståndarinna	11	10	12
1393	Skötare	6	166	Förste skötare	8	×	×
			1227	Skötare	7	×	×
376	Översköterska	6	376	Översköterska	9	8	10
1663	Sköterska	3	332	Första sköterska	7	6	8
			1331	Sköterska	4	×	×
	<i>Statens anstalt för fallandesjuka.</i>			<i>Statens anstalt för fallandesjuka.</i>			
1	Första föreståndarinna	12	1	Första föreståndarinna	14	13	15
1	Föreståndarinna	7	1	Föreståndarinna	11	10	12
3	Skötare	6	1	Förste skötare	8	×	×
			2	Skötare	7	×	×
5	Översköterska	6	5	Översköterska	9	8	10
20	Sköterska	3	5	Första sköterska	7	6	8
			15	Sköterska	4	×	×
	<i>Statens distriktssköterskeskola.</i>			<i>Statens distriktssköterskeskola.</i>			
1	Föreståndare	17	1	Föreståndare	20	×	21

× i kolumnerna längst t. h. utvisar, att ändring av Kungl. Maj:ts förslag ej ifrågasättes.

Nuvarande			I förslagen ingående					
antal befattningar	benämning	å löneplan A	antal befattningar	benämning	å löneplan A			
					K. M:t	Utskottet	Res. nr 3	
	<i>Statens sjuksköterskeskola.</i>			<i>Statens sjuksköterskeskola.</i>				
1	Föreståndarinna.....	17	1	Föreståndare	20	×	21	
1	Biträdande instruktionsköterska.....	9	1	Instruktionsköterska	11	×	12	
	<i>Karolinska sjukhuset.</i>			<i>Karolinska sjukhuset.</i>				
1	Första föreståndarinna	12	1	Första föreståndarinna	14	15	15	
3	Andra föreståndarinna	8	3	Föreståndarinna	11	12	12	
155	Sjuksköterska	7	121	Översköterska.....	9	8	10	
			33	Sjuksköterska	7	×	8	
			1	Badföreståndare	7	×	×	
4	Barnmorska	7	4	Barnmorska	9	8	10	
1	Ekonomibiträde.....	1	1	Ekonomibiträde	2	×	×	
	<i>Serafimerlasarettet.</i>			<i>Serafimerlasarettet.</i>				
1	Föreståndarinna	11	1	Första föreståndarinna.....	14	15	15	
60	Sjuksköterska	7	45	Översköterska.....	9	8	10	
			15	Sjuksköterska	7	×	8	
1	Husmoder	7	1	Kontorist	9	×	×	
1	Snickare	7	1	Hantverksföreståndare	8	×	×	
1	Trädgårdsmästare	7	1	Trädgårdsmästare	8	×	×	
1	Tvättföreståndare	5	1	Tvättföreståndare	7	×	×	
	<i>Läroanstalterna för blinda.</i>			<i>Läroanstalterna för blinda.</i>				
1	Sjuksköterska	7	1	Översköterska.....	8	×	10	
	<i>Vårdanstalten i Lund för blinda med komplicerat lyte.</i>			<i>Vårdanstalten i Lund för blinda med komplicerat lyte.</i>				
1	Översköterska.....	7	1	Översköterska.....	9	8	11	
1	Sjuksköterska	6	1	Sjuksköterska	7	6	9	
	<i>Dövstumskolorna.</i>			<i>Dövstumskolorna.</i>				
5	Sjuksköterska	6	5	Översköterska.....	8	×	10	